

Uddrag af anmeldelse af Den blomstrende bibel i Kristeligt Dagblad d. 16. december 2020

Jomfru Marias sengehalm og sankthansurt. Derfor har blomsterne bibelske navne

Søren Hermansen

5 STJERNER

Fortryllende bog om blomsters bibelske navne som for eksempel Jomfru Marias sengehalm og sankthansurt åbner for en bibelsk og botanisk poesi, der også kradser i vores nyttetænkning

Når denne anmeldelse begynder med den mærkelige dobbelthed om blomsten, der selvfølgelig er en blomst, hænger det sammen med, at de blomster, der er omtalt i bogen "Den blomstrende Bibel", rummer en dobbelthed, der for denne anmelder havde øjenåbnende karakter. En blomst er mere end en blomst. At gul snerre også hedder Jomfru Marias sengehalm, og prikbladet perikon også hedder sankthansurt, åbner for en sammenkobling af bibelsk stof og botanisk viden.

Teologen Jørgen Juul Petersen, født i 1945, tidligere præst i Hårslev og Bredsten, har skrevet en både oplysende og overraskende bog om en række blomster, der bærer dobbeltheden i sig. Han gennemgår 14 blomster efter et skema, hvor han først gennemgår blomstens latinske navn og dens egenart.

Det er lidt tørt, men nok nødvendigt. Det minder mig om gammeldags botanikundervisning på Husum Skole med lærer Bruun. Så kommer det længste afsnit, som lærer Bruun desværre ikke fortalte, for så tror jeg, at jeg havde fulgt bedre med. Sammenkoblingen med blomstens bibelske relevans. Det er spændende læsning. Vidste du, kære læser, at hyldegøgeurt også hedder Adam og Eva, og hvorfor den hedder det? Og hvordan fortællingen fra Første Mosebog kommer ind og rører ved vores liv? Det fortæller bogen.

Planternes navne har rødder i meget forskellige tider. Eg, ask, elm og bøg hører for eksempel hjemme i folkevandringstiden (cirka år 375-600), andre hører hjemme i vikingetiden, mens de bibelske stammer fra middelalderen, da kristendommen blev rodfæstet i Danmark. Senere tider gav så planterne nyere navne.

Jørgen Juul Petersen remser i forordet en række plantnavne op, som for eksempel gåsemad, engelskgræs, fløjlgræs, almindelig kællingetand, stedmoderblomst og så videre og slår nærmest hænderne sammen i begejstring. "Det afslører en fortryllet verden."

Det er denne verden, han vil lukke op. Hvorfor hedder elmetræets frugter manna? Israelitterne spiste manna i ørkenen og fik stillet deres sult. Gud tog sig af sine børn under strabadserne i ørkenen efter udvandringen fra Egypten. Jeg huskede pludselig, da jeg læste om elmetræet, barndommens fryd ved at spise den sødlige mannafrugt fra de talrige elmetræer, der stod ved Husum Skole. Gud tog sig også af os, der syntes, at nogle skoledage var den rene ørkenvandring.

Fascinerende er læsningen om prikbladet perikum, der skifter farve fra gul til rød, når man maser blomsterbladene. Det blev i folkemunde et minde om Johannes Døberen, da blomsten blomstrer omkring sankthans. Natur, religion og folkeliv bindes sammen. Verden er gennemstrømmet af den bibelske historie og dermed dybere, end hvad øjet i første omgang ser.